

In conclusion, the convergence of digital marketing strategies with emerging technologies presents an opportunity for brands to innovate and refine their approach to consumer engagement and loyalty. By strategically leveraging these technologies, brands can create more personalized, immersive, and trustworthy experiences, catering to the specific preferences and values of their target demographics.

References

1. Dwiandini, A. (2024). The Use of Social Media Influencers as a Digital Marketing Strategy in Generation Z. *JHSS (Journal of Humanities and Social Studies)*, 8(1).
2. Kapoor, K. K., Tamilmani, K., Rana, N. P., Patil, P., Dwivedi, Y. K., & Nerur, S. (2018). Advances in Social Media Research: Past, Present and Future. *Information Systems Frontiers*, 20(3), 531-558.
3. León-Alberca, T., Renés-Arellano, P., & Aguaded, I. (2024). Digital Marketing and Technology Trends: Systematic Literature Review on Instagram. In *International Conference on Communication and Applied Technologies* (pp. 309-318). Springer, Singapore.
4. Nadeak, T., Rahayu, A., & Hendrayati, H. (2024). Innovative Marketing Strategies in the Digital Era: Systematic Literature Review Analysis. *West Science Social and Humanities Studies*, 2(01), 01-08.
5. Rachman, R., Hamid, M. A., Wijaya, B. K., Wibowo, S. E., & Intan, D. N. (2024). Brand storytelling in the digital age: challenges and opportunities in online marketing. *Jurnal Ekonomi*, 13(01), 355-364.

УДК 339.139

Максимович С. В., здобувач освіти,
Державний податковий університет

КООРДИНАЦІЯ ЗУСИЛЬ МІЖНАРОДНИХ ПАРТНЕРІВ У ПОВОЄННОМУ ВІДНОВЛЕННІ УКРАЇНИ

Російська війна проти України завдала колосальної шкоди українській економіці та інфраструктурі. За оцінками Світового банку, загальні збитки можуть сягати 350 мільярдів доларів США. Відновлення України після війни потребуватиме значних зусиль та ресурсів, які неможливо буде мобілізувати лише за рахунок власних коштів. Тому важливою стає координація зусиль міжнародних партнерів, які готові допомогти Україні у цій складній справі.

Сьогодні роль міжнародної співпраці та зовнішніх інвестицій у забезпеченні сталого економічного розвитку України у післявоєнний період визнається як критична з численних ключових причин.

По-перше, після завершення війни країна зазвичай стикається з великими економічними втратами та руйнуванням. У цьому контексті

міжнародна співпраця та зовнішні інвестиції стають важливими факторами для швидкого відновлення економіки та соціально-економічної стабільності.

По-друге, зовнішні інвестиції можуть притягувати іноземний капітал та технології, що сприяють модернізації та розвитку виробництва в Україні. Міжнародна співпраця також відкриває доступ до ресурсів, необхідних для сталого розвитку. Інвестиції в інфраструктуру, можуть поліпшити якість життя населення та створити сприятливі умови для розвитку бізнесу.

По-третє, інвестиції та співпраця можуть сприяти створенню нових робочих місць, що є важливим аспектом підвищення соціального рівня населення, особливо після війни, коли безробіття може бути поширеним явищем. Створення нових робочих місць також може сприяти поверненню українців, які емігрували закордон. Нарешті, важливо враховувати, що міжнародна співпраця та інвестиції можуть впливати на розвиток реформ та створення нових умов для сталого розвитку економіки України. Тому вивчення та розуміння цієї ролі є важливим завданням, спрямованим на подолання економічних труднощів та покращення якості життя населення України після війни [3;5].

Згідно з Р. Маерсоном, росіяни можуть вважати моральний обов'язок компенсувати завдані їхніми військами збитки, що може бути підтверджено рішеннями міжнародних судів. Однак покладатися лише на отримання репараційного платежу може мати небезпечні наслідки для української економіки. З одного боку, можна навести приклади спроб отримання репарацій від Німеччини після Першої світової війни, які призвели до прийняття повоєнної німецької політики, що сприяла зростанню впливу бойового режиму і стала причиною Другої світової війни, наслідки якої були ще більш руйнівними. З іншого боку, судові процедури та виконання їхніх рішень можуть затягнутися на десятиліття через бюрократичні перешкоди. Це свідчить проти того, щоб сподіватися отримати капітал для відновлення економіки України виключно з репарацій, які будуть сплачені росією Україні у сумах, які перевищують вартість її зовнішніх активів, які вже були конфісковані [1].

Вартість відновлення України становитиме невелику частку від тих бюджетів, які США та ЄС планують витратити на оборону та безпеку впродовж кількох наступних років. Допомогу у відновленні можна розглядати як вигідний інвестиційний проект за стандартами, що використовуються для оцінки оборонних бюджетів, оскільки успішне відновлення України стане сильним позитивним прецедентом для сприяння більш мирному міжнародному порядку. Проте кошти допомоги мають бути використані ефективно. Один із головних висновків Маршаллового плану з післявоєнного відновлення Європи у 1948 році був у тому, що зовнішня допомога відновленню може бути набагато ефективнішою, коли вона сприяє реформам, які є основою для успішного майбутнього розвитку.

Один із можливих варіантів координації надання та використання коштів для військового та повоєнного відновлення України може полягати у створенні органу, учасниками якого будуть країни G7 та Україна. Такий координуючий орган вів би процес та забезпечував взаємодію між урядом України, міжнародними фінансовими інституціями (МФІ) та країнами G7. Координатор мав би створити робочу групу відновлення, що б співпрацювала з Україною та має підтримку Європейської комісії, відображаючи зростаючу роль ЄС у процесі відновлення, оскільки Україна рухається на шляху інтеграції та майбутнього членства [4].

Щодо процесу відновлення, слід прийняти послідовний підхід з поетапним збільшенням активності міжнародних партнерів. Згідно з аналізом Німецького Плану Маршала, такий план відновлення може розглядатися у чотирьох фазах: невідкладна допомога, відновлення, модернізація та приєднання до ЄС. Невідкладна допомога передбачає забезпечення України критично необхідними ресурсами під час війни. Фаза відновлення передбачає швидке реагування на наслідки руйнувань, спричинених війною, після досягнення перемоги або перемир'я, з акцентом на відновленні інфраструктури та мобілізації ринкових механізмів [2].

Важливо підкреслити, що міжнародна співпраця та зовнішні інвестиції відіграють ключову роль у сталому економічному відновленні України після війни. Ці механізми надають країні фінансову підтримку, сприяють її модернізації, інфраструктурному розвитку та створенню нових робочих місць. Ефективне використання цих ресурсів є вирішальним чинником для успішного відновлення. Крім того, координація зусиль та послідовний підхід до фінансової допомоги є важливими аспектами забезпечення успішної реалізації проектів відновлення. Це вимагає спільних зусиль між Україною, міжнародними партнерами та організаціями, що надають фінансову підтримку. Узагальнюючи, міжнародна співпраця та зовнішні інвестиції мають потенціал суттєво вплинути на подолання наслідків конфлікту та сприяти сталому розвитку України, сприяючи її інтеграції у світовий економічний контекст.

Отже, координація зусиль міжнародних партнерів є ключовим фактором успішного повоєнного відновлення України. Ця координація має бути побудована на принципах взаєморозуміння, партнерства та солідарності, щоб забезпечити стале та успішне відновлення країни після війни.

Література

1. Національна рада з відновлення України від наслідків війни. План відновлення України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/nacionalna-rada-z-vidnovlennya-ukrayini-vid-naslidkiv-vijni/robochi-grupi> (дата звернення: 20.03.2024).

2. Писарчук О. В., Орел Ю. Л., Єжелій Ю. О. Особливості бюджетування грантових заявок : аналіз повоєнної відбудови української економіки. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*. 2023. N 37. С. 451-458. DOI : <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.8138111>
3. Борщевський В., Засадко В., Матвеев Є. Інституційні основи повоєнного відновлення України : як використати потенціал європейських та міжнародних організацій для прискорення процесу зближення з ЄС. *Наукові перспективи*. 2022. No 7 (14). С. 51-62. DOI : [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-7\(14\)-51-62](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-7(14)-51-62).
4. План Відновлення України. Національна рада з відновлення. 2022. URL: https://uploads-ssl.webflow.com/625d81ec8313622a52e2f031/62c19ac16c921fc712205f03_NRC%20Ukraine%207s%20Recovery%20Plan%20blueprint_UKR.pdf (дата звернення: 20.03.2024).
5. План відновлення України. Відновлення України: офіційний вебсайт. URL : <https://recovery.gov.ua> (дата звернення: 20.03.2024).

УДК 339.137.2

Засенко І.І.,
Київський національний університет
технологій та дизайну

ОБГРУНТУВАННЯ НАПРЯМІВ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В умовах глобалізації світової економіки конкуренція між виробниками стала більш інтенсивною, а перебіг економічних процесів – більш динамічним.

Питання конкурентоспроможності підприємницької діяльності досліджувалися М.Галелюк, Т. Харченко, О. Кузьмінім, Л. Балабановою, Г. Бондаренко тощо. Водночас, сучасні умови розвитку суспільства та економіки вимагають подальших наукових розвідок у цій сфері.

Так, конкурентоспроможність – це складне, багатовимірне поняття, яке визначає здатність товару досягати та утримувати позицію на конкурентному ринку, конкуруючи з іншими аналогічними товарами протягом певного періоду часу [1, с. 111].

Для підвищення конкурентоспроможності підприємницької діяльності необхідно наслідувати приклад розвинених країн, де конкурентоспроможність знаходиться в центрі уваги органів державної влади та бізнес-спільноти.